

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy a vízszolgáltatás magába foglalja a felszíni vagy felszín alatti víznek a villamos energia vízerőből való termelése, a hajózás és az árvízvédelem céljából történő kivételét, duzzasztását, tárolását, kezelését és elosztását. Ezenkívül a saját fogyasztás is a vízszolgáltatások körébe tartozik.

A „vízszolgáltatások” fogalmának az alperes szerinti alkalmazása ellentétben áll a vízügyi keretirányelv 9. cikkével. Az irányelv értelmében vett vízszolgáltatások alól kivonja az olyan vízszolgáltatásokat, mint a villamos energia termelése, a hajózás és az árvízvédelem érdekében történő duzzasztást. Egy ilyen szűk értelmezés nem áll összhangban a vízügyi keretirányelvel, aláassa a vízügyi keretirányelv 9. cikkének érvényesülését és ezáltal veszélyezteti az irányelv célkitűzéseinek megvalósítását.

Igaz, hogy a tagállamok egy bizonyos mérlegelési mozgásterrel rendelkeztek ahhoz, hogy a vízügyi keretirányelv 9. cikke alapján egyes vízszolgáltatásokat kivegyenek a költségek megtérítése alól. Elsősorban a szociális, környezeti és gazdasági hatásokat, továbbá a földrajzi és éghajlati jellemzőket vehették figyelembe. Továbbá, egy tagállam a vízügyi keretirányelv 9. cikkének (4) bekezdése értelmében úgy határozhat, hogy az árpolitikára és a vízszolgáltatások költségének megtérítésére vonatkozóan nem alkalmazza a vízügyi keretirányelv 9. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdését. Ennek az a feltétele, hogy a tagállamban ez egy fennálló gyakorlat legyen, és hogy nem veszélyeztesse az irányelv célkitűzéseinek teljesítését.

A vízszolgáltatások jelentős körének az alperes által foganatosított hasonló teljes kizárása azonban messzemenően meghaladja ezt a mozgásteret.

(¹) HL L 327., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 275. o.

2012. november 20-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-527/12. sz. ügy)

(2013/C 26/68)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: T. Maxian Rusche, F. Erlbacher meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel nem hozott meg minden szükséges intézkedést ahhoz, hogy a nyújtott támogatások visszatérítése által a bizottsági határozat azonnali és tényleges végrehajtását lehetővé tegye — nem teljesítette az EUMSZ 288. cikkéből, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből, a tényleges érvényesülés elvéből, az EK-Szerződés 93. cikkének

alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 659/1999/EK tanácsi rendelet (¹) 14. cikkének (3) bekezdéséből, valamint a Németország által a C 38/05 (korábbi NN 52/04) számú, a Biria csoport javára végrehajtott állami támogatásról szóló, 2010. december 14-i 2011/471/EU bizottsági határozat (²) 1., 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette az EUMSZ 288. cikkéből, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből, a tényleges érvényesülés elvéből, az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 659/1999/EK tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdéséből, valamint a Németország által a C 38/05 (korábbi NN 52/04) számú, a Biria csoport javára végrehajtott állami támogatásról szóló, 2010. december 14-i 2011/471/EU bizottsági határozat 1., 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit, mivel nem hozott meg minden szükséges intézkedést ahhoz, hogy a nyújtott támogatások visszatérítése által a bizottsági határozat azonnali és tényleges végrehajtását lehetővé tegye.

A Bizottság álláspontja szerint az alperes által a visszatérítéshez használt eszköz, nevezetesen polgári jogi igény érvényesítése és az azt követően a német polgári jogi bíróságokhoz benyújtott szolgáltatásra irányuló kereset nem alkalmas arra, hogy lehetővé tegye bizottsági határozat azonnali és tényleges végrehajtását. Másodlagosan úgy érvel a Bizottság, hogy az alperes a mulasztási ítéletből adódó ideiglenes jogcímét a kereset megindításának napjáig nem használta fel a bizottsági határozat végrehajtásához.

(¹) HL L 83, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.

(²) HL L 195., 55. o.

A Törvényszék (hetedik tanács) T-404/10. sz., National Lottery Commission kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2012. szeptember 13-án hozott ítélete ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) által 2012. november 21-én benyújtott fellebbezés

(C-530/12. P. sz. ügy)

(2013/C 26/69)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselők: P. Bullock, F. Mattina meghatalmazottak)